

متن پرسش

برخی از اهل تفکیک جدایی بحث روایی از بحث فلسفی را که علامه در تفسیر مطرح کرده‌اند دلیل بر اعتقاد ایشان به تفکیک می‌دانند، نظر شما در این امر چیست؟

متن پاسخ

اگر تفکیک به این معنا است که مواظب باشیم حقیقت اشراقی و وجودی قرآن و روایات در محدوده‌ی تفکر انتزاعی و مفهومی فلسفی تقلیل نیابد، بسیار چیز خوبی است ولی متأسفانه آن‌هایی که تحت عنوان مکتب تفکیک اصرار دارند قرآن و فلسفه مخلوط نشود هیچ‌گونه تفکری را بر نمی‌تابند و مخاطبان خود را به یک نوع اخباری‌گری و تحجر گرفتار می‌کنند که علامه طباطبایی «رحمة الله عليه» هرگز این‌گونه نبودند. اینان به اسم آن‌که قرآن و اهل بیت عصمت و طهارت (ع) در مقام عقل کل هستند، هرگونه خردورزی در قرآن و روایت را به اسم تفکر فلسفی مردود می‌دانند و عملاً نظریه‌پردازی بر مبنای قرآن و روایت را از جوامع علمی سلب می‌نمایند در حالی‌که سراسر آثار مرحوم علامه‌ی طباطبایی «رحمة الله عليه» تجلی خردورزی آن مرد فرزانه است در کتاب و سنت و المیزان صورت نظریه‌پردازی‌های او است مبتنی بر قرآن و روایات مربوطه.